

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 81.074 van 17 juni 1999
in de zaak A. 55.178/VII-12.359.**

In zake : Nic VROMAN,
die woonplaats kiest bij
advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Nic VROMAN op 14 december 1993 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 21 oktober 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij zijn beroep tegen het besluit van 22 april 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende, eensdeels, het verlenen van de vergunning voor het uitbreiden van een mestvarkenshouderij, gelegen aan de Hoogserleistraat 14 te Tielt, met 4.200 l mazout en 1.200 l petroleum en, anderdeels, het weigeren van de vergunning voor de uitbreiding van voormelde inrichting met 645 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-auditeur C. ADAMS;

Gelet op de beschikking van 14 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 april 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 1999;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DEWANDRE die, loco advocaat M. DENYS verschijnt voor de verzoeker, en van advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur C. ADAMS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Feiten.

Overwegende dat de feitelijke gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoeker baat een varkenshouderij uit aan de Hoogserleistraat 14 te Tielt.

Hij beschikt hiervoor aanvankelijk over een aktename die geldt als vergunning voor het houden van 1.000 mestvarkens en de opslag van 972 m³ mest, op

16 juli 1992 verleend door de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen.

1.2. Op 26 oktober 1992 dient hij bij de bestendige deputatie een vergunningsaanvraag in voor de uitbreiding van zijn bedrijf met 645 mestvarkens en de opslag van 4.200 l mazout en 1.200 l petroleum.

1.3. Bij besluit van 22 april 1993 verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen vergunning voor de gevraagde mazout- en petroleumopslag. De vergunning voor de uitbreiding met 645 mestvarkens wordt evenwel geweigerd.

1.4. Met een beroepschrift van 26 mei 1993 tekent de verzoeker administratief beroep aan tegen voormelde weigeringsbeslissing.

1.5. Bij besluit van 21 oktober 1993 van de Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting wordt het beroep ongegrond verklaard en de beroepen weigeringsbeslissing bevestigd. Dit is het bestreden besluit;

2. Gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat de verzoeker in het vijfde middel de schending aanvoert van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, doordat het bestreden besluit is gesteund op de afstands- en verbodsbepalingen die zijn vervat in het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem 2), terwijl evengenoemd reglementair besluit niet aan het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State werd onderworpen "en terwijl in casu de Regering bezwaarlijk de hoogdringendheid kan inroepen, gezien tussen de datum van goedkeuring van het besluit

en de datum van publicatie in het Belgisch Staatsblad praktisch een vol jaar verlopen is";

2.1.2. Overwegende dat het vijfde middel gegrond is om de volgende redenen :

2.1.2.1. Het eerste weigeringsmotief luidt als volgt :

"Overwegende dat de inrichting is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een zeer bijzondere bescherming vergt, met name de zone 'Tielt'; dat volgens de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 357 van titel II van het VLAREM, de uitbreiding van een bestaande mestvarkenshouderij in een dergelijke zone niet toelaatbaar is;

dat de stal gelegen is op circa 1.000 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, circa 1.000 m van een woonuitbreidingsgebied, circa 3.200 m van een recreatiegebied en circa 1.300 m van een parkgebied; dat de inrichting waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 1.645 varkens ouder dan 10 weken, zijnde allemaal mestvarkens, geen gesloten karakter heeft; dat volgens de gehanteerde technische criteria zoals vervat in artikel 357 van titel II van het VLAREM in dat geval voor bestaande varkenshouderijen met ingang van 01 januari 2004 een afstandsregel tot voormelde bestemmingsgebieden geldt van 2.500 m; dat de ligging van de inrichting niet voldoet aan deze afstandsregel";

2.1.2.2. Met het arrest inzake de v.z.w. KONINKLIJK VERBOND DER BELGISCHE SCHUTTERSVERENIGINGEN, nr. 52.260, van 16 maart 1995, heeft de Raad van State het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieu-voorwaarden voor hinderlijke inrichtingen vernietigd wegens schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Het bestreden besluit maakt toepassing van artikel 357 van het vernietigde besluit en is derhalve gesteund op een reglementaire bepaling die in rechte geacht moet worden nooit te hebben bestaan;

2.2.1. Overwegende dat het zevende middel is afgeleid

"uit de schending van artikel 17 van het milieu-vergunningsdecreet, artikel 52 sub 3 van het Besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991, de artikelen 2,3 en 4 van het mestdecreet van 23 januari 1991, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motiveringsplicht en het ontbreken van rechtens vereiste feitelijke grondslag,

doordat aan beroeper de uitbreiding van de bestaane inrichting geweigerd wordt om de reden dat niet aangetoond zou zijn dat er voldoende ecologisch verantwoorde afzetmogelijkheden zijn voor de geproduceerde mest, waardoor een ontoelaatbare plaatselijke milieubelasting zou ontstaan,

terwijl hierdoor totaal voorbijgegaan wordt aan het feit dat beroeper op de hoorzitting de nodige mest-afzetbewijzen heeft overgelegd in de vorm van een totaalberekening, waaruit blijkt dat naast de spreiding op de eigen gronden, een beroep op de burenenregeling en het lange afstandstransport kan instaan voor de verantwoorde ecologische afzet van de mest die geproduceerd wordt door 1.645 varkens,

en terwijl de loutere affirmatie dat deze bewijzen geen enkele waarborg geven niet afdoende motiveert waarom de door beroeper geleverde inspanning om zich voor de toekomst te verzekeren van een verantwoorde mestafzet onvoldoende zou zijn,

en terwijl het bestuur niet kan voorhouden dat de overgelegde overeenkomst voor de toekomst met de erkende vervoerder Norbert DEVOS geen garantie zou leveren met betrekking tot de bestemming van de mest, nu deze erkende vervoerder transportdocumenten moet afleveren aan de Mestbank binnen de Vlaamse Landmaatschappij, die krachtens het mestdecreet en de uitvoeringsbesluiten aangesteld om controle uit te oefenen op de meststromen en erover te waken dat nergens dubbele bemesting gebeurt,

en terwijl de door de minister gehanteerde willekeurige normen aldus strijdig zijn met de bepalingen van het mestdecreet en zijn uitvoeringsbesluiten, die het enige kader vormen waarbinnen de controle op de correcte en verantwoorde mestafzet geschiedt";

2.2.2. Overwegende dat de verzoeker in zijn toelichtende memorie nog doet gelden dat, in tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt beweerd, hij wel degelijk de nodige gegevens verschaft om aan te tonen dat voldoende mestafzetmogelijkheden

voorhanden waren; dat hij daaraan nog toevoegt dat het evenwel onmogelijk is in het kader van een transport over lange afstand de kadastrale gegevens van de percelen van bestemming te vermelden, aangezien dit transport per definitie geschiedt in functie van steeds wisselende noden en behoeften aan mest in de verschillende afzetregio's;

2.2.3. Overwegende dat het zevende middel gegrond is om de volgende redenen:

2.2.3.1. Het tweede weigeringsmotief in het bestreden besluit luidt als volgt:

"Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproduktie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 8.225 kg P_2O_5 respectievelijk 16.292 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 41,1 ha; dat de aanvrager tijdens het horen door de Gewestelijke Milieuvergunningscommissie volgende mestafzetdocumenten heeft overhandigd :

- een opgave met kadastrale identificatie van 1 ha cultuurgrond in eigendom waarop gras of maïs wordt geteeld;
- kopie van een overeenkomst met VANDEWIELE voor mestafzet op 16,31 ha cultuurgrond waarvan 8,81 ha waarop gras of maïs en 7,5 ha waarop andere gewassen worden geteeld;
- kopie van een overeenkomst met de erkende vervoerder DEVOS Norbert voor de afname van een hoeveelheid mestvarkensdrijfmest t.b.v. 5.168 kg P_2O_5 ;

dat de concrete bestemming van de mest die door voormelde erkende vervoerder zou worden afgehaald niet is vermeld; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is";

2.2.3.2. Ten tijde van het bestreden besluit bestond geen bepaling die op zich toeliet om op grond van de te

verwachten mestproductie en de voorziene afzet ervan, een milieuvergunningsaanvraag te weigeren.

Voorts is de Raad van State geen bepaling bekend die op de dag van het nemen van de bestreden beslissing voorschreef dat de aanvrager van een milieuvergunning bij zijn aanvraag documenten dient te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten dient over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting of uitbreiding te produceren dierlijke mest.

Het meststoffendecreet van 23 januari 1991 zoals het luidde op de dag van het bestreden besluit bevatte geen regels met het oog op het beoordelen van een milieuvergunningsaanvraag noch verbodsbepalingen die aanleiding konden geven tot het weigeren van een dergelijke vergunning.

In hun hiervoor bedoelde versie voorzien dat decreet en de uitvoeringsbesluiten ervan in vier mestafzetmogelijkheden: gebruik op eigen cultuurgronden, vervoer naar cultuurgronden van gebruikers gelegen in dezelfde of in aangrenzende gemeenten, vervoer naar andere dan voormelde gronden door een door de Mestbank erkend vervoerder en, ten slotte, afname door de Mestbank.

In die stand van de wetgeving bezat de overheid derhalve niet de bevoegdheid om bij wege van het weigeren van een milieuvergunning een toekomstig exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van één of meer van die wettelijke mestafzetmogelijkheden gebruik te maken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van 21 oktober 1993 van de minister vice-president van de Vlaamse

regering en Vlaamse minister van leefmilieu en huisvesting waarbij het beroep van Nic VROMAN tegen het besluit van 22 april 1993 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen, houdende, eensdeels, het verlenen van de vergunning voor het uitbreiden van een mestvarkenshouderij, gelegen aan de Hoogserleistraat 14 te Tielt, met 4.200 l mazout en 1.200 l petroleum en, anderdeels, het weigeren van de vergunning voor de uitbreiding van voormelde inrichting met 645 mestvarkens, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeventien juni 1900 negenennegentig,
door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.